

Sygn. akt. II W 252/22

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 sierpnia 2022 roku

Sąd Rejonowy w Golubiu - Dobrzyniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Leszek Osieński

Protokolant: st. sekr. sądowy Ewa Romanowska

w obecności oskarżyciela - funkcjonariusza Policji -----

po rozpoznaniu dnia 25 sierpnia 2022 roku

sprawy R. C.

syna A. i J. (...)z domu D. (...)

urodz. (...) w miejscowości L.

obwinionego o to, że:

w dniu 13 marca 2022 roku około godz. 7.25 w G.(...) na ul. (...) kierował po drodze publicznej samochodem marki P. (...) o nr rej. (...) nie posiadając uprawnień do kierowania pojazdami

to jest o wykroczenie z art. 94 § 1 kw

ORZEKA:

1. uznaje obwinionego **R. C.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. wykroczenia z art. 94 § 1 kw i za to na mocy art. 94 § 1 kw w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw wymierza mu karę grzywny w kwocie 1500 (jeden tysiąc pięćset) złotych;
2. na mocy art. 94 § 3 kw w zw. z art. 29 § 1 i 2 kw orzeka wobec obwinionego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii B na okres 6 (sześciu) miesięcy
3. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150,00 (sto pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty i obciąża go zryczałtowanymi wydatkami w sprawie w kwocie 100,00 (stu) złotych.

II W 252/22

UZASADNIENIE

R. C. w dniu 13 marca 2022 roku o godzinie 7:25 w G.(...) na ul. (...)kierował pojazdem silnikowym marki P. (...) o nr rejestracyjnym(...), nie posiadając uprawnień do kierowania.

Dowód: pismo Starostwa Powiatowego w P. – k. 4

Obwiniony R. C. na dzień 13 marca 2022 roku był w posiadaniu dokumentu prawa jazdy wydanego w dniu 5 sierpnia 2016 roku w zakresie uprawnień kategorii:

- AM, B1, B, B+E, T- ważnych do dnia 25 października 2018 roku;

- C1, C, C1+E, C+E – ważnych do dnia 13 lipca 2021 roku z potwierdzeniem kwalifikacji zawodowych ważnych do dnia 19 lipca 2021 roku.

Dowód: pismo Starostwa Powiatowego w P.- k. 4.

Obwiniony R. C. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Potwierdził, że w dniu 13 marca 2022 roku prowadził pojazd mechaniczny, jednakże był przekonany, że jego prawo jazdy kategorii B jest ważne. Wskazał, że w okresie od 22 lutego 2022 roku do 3 marca 2022 roku ukończył ponownie szkolenie okresowe dla kierowców kategorii C. Nadmienił, że posiada już odpowiednie badania lekarskie. Obwiniony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu, gdyż jak wskazał, zrobił to nieświadomie. Obwiniony przedłożył dokumenty w postaci świadectwa kwalifikacji zawodowej z dnia 4 marca 2022 roku, orzeczenie lekarskie z dnia 21 lutego 2022 roku, orzeczenie psychologiczne oraz orzeczenie lekarskie z dnia 22 marca 2022 roku.

Sąd zważył co następuje:

Na tle całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, zarówno wina obwinionego, jak i okoliczności popełnienia zarzucanego obwinionemu wykroczenia nie budzą wątpliwości.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie sąd oparł się w części na wyjaśnieniach obwinionego tj. w zakresie, że w dniu 13 marca 2022 roku prowadził pojazd mechaniczny. Natomiast wyjaśnienia obwinionego, że nie był świadomy popełnienia zarzucanego mu czynu, gdyż był przekonany, że cały czas ma ważne prawo jazdy kategorii B, sąd uznał za całkowicie niewiarygodne. Wyjaśnieniom obwinionego w tymże zakresie zaprzecza wprost informacja przedłożona przez Starostwo Powiatowe w P., dotyczące utraty ważności uprawnień jeszcze w 2018 roku. Należy zwrócić uwagę, iż niezwłocznie po zatrzymaniu w niniejszej sprawie, tj. po kilku dniach obwiniony wykonał badanie lekarskie w zakresie braku przeciwwskazań do kierowania między innymi pojazdami kategorii B. Sąd zwrócił przy tym uwagę, iż obwiniony jest kierowcą zawodowym (k. 8). Kwestia posiadania przez niego uprawnień do prowadzenia pojazdów określonych kategorii miała zatem w jego życiu charakter priorytetowy. Limitowała však zakres rodzajów pojazdów, które obwiniony mógł prowadzić. W tym stanie rzeczy teza o braku świadomości co do tak zasadniczej kwestii musiała zostać odrzucona. Twierdzenia obwinionego w tym zakresie rażą naiwnością i są sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego.

Sąd oparł się na materiale dowodowym w postaci pisma ze Starostwa Powiatowego w P. – k. 4. Przedstawia ono dane z akt ewidencyjnych kierowcy, wskazując na utratę ważności dokumentu prawa jazdy w zakresie między innymi kategorii B jeszcze w 2018 roku. Sąd postanowił oddalić wnioski dowodowe w postaci przesłuchania świadków M. P. i M. G., gdyż okoliczność, która miała być udowodniona, została udowodniona zgodnie z twierdzeniem wnioskodawcy. Fakt braku uprawnień nie budził však wątpliwości.

Zgodnie z treścią art. 94 § 1 kw, kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu prowadzi pojazd mechaniczny, nie mając do tego uprawnienia, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 1500 złotych. Przez brak wymaganych uprawnień w rozumieniu art. 94 § 1 k.w. należy rozumieć zarówno sytuację, gdy dana osoba w ogóle nie uzyskała uprawnień do prowadzenia pojazdu określonej kategorii w sposób wskazany w przepisach ustawy - Prawo o ruchu drogowym, utraciła je w wyniku cofnięcia i musi ponownie ubiegać się o uzyskanie takich uprawnień lub posiadając de facto takie uprawnienia nie może w danej chwili ich realizować i z nich korzystać z uwagi np. na ich czasowe "zawieszenie", nie powodujące jednak ich definitywnej utraty. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2019 r. sygn.. akt IV KK 59/19). Tym samym znamiona komentowanego wykroczenia będzie realizowała także osoba, wobec której orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów lub zatrzymano prawo jazdy.

Zwrócić należy uwagę, że dokumentem stwierdzającym posiadanie uprawnienia do kierowania motorowerem, pojazdem silnikowym lub zespołem pojazdów składającym się z pojazdu silnikowego i przyczepy lub naczepy jest wydane w kraju prawo jazdy (art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o kierujących pojazdami).

Obwiniony pomimo tego, że był w posiadaniu dokumentu prawa jazdy wydanego przez Starostę (...), utracił uprawnienia do kierowania pojazdami kategorii: AM, B1, B, B+E, T- ważnych do dnia 25 października 2018 roku oraz C1, C, C1+E, C+E ważnych do dnia 13 lipca 2021 roku.

W konsekwencji R. C. w dniu 13 marca 2022 roku nie posiadał uprawnień do kierowania pojazdami w zakresie między innymi kategorii B prawa jazdy.

Uznając obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, stanowiącego wykroczenie z art. 94 § 1 kw, sąd na podstawie art. 94 § 1 kw wymierzył mu karę 1.500 złotych grzywny. Kara w takim wymiarze, w ocenie Sądu jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i nie przekracza stopnia winy. Należy jednocześnie wskazać, iż jest to minimalny wymiar kary za popełnienie tego wykroczenia.

Sąd na mocy art. 94 § 3 kw w zw. z art. 29 § 1 i 2 kw orzekł wobec obwinionego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii B na okres 6 miesięcy. Orzeczenie tego środka, wobec przesądzenia odpowiedzialności za wykroczenie z art. 94 § 1 kw było obligatoryjne. Popełniony przez obwinionego czyn z art. 94 § 1 kw nie miały charakteru incydentalnego obwiniony miał świadomość, że nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami kat. B skoro uprawnienia te utracił już w 2018 roku.

Sąd zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150 zł tytułem opłaty i obciążył go zryczałtowanymi wydatkami w sprawie w kwocie 100 zł. Jednocześnie Sąd nie znalazł podstaw do zwolnienia obwinionego od kosztów, czyli do skorzystania z wyjątku od reguły określonej w art. 118 § 1 kpw, albowiem w ocenie Sądu ich uiszczenie nie jest zbyt uciążliwe dla obwinionego ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów. Obwiniony ma stałe źródło dochodu w wysokości 4.000 zł netto.